

DAM # 750 # AMSTERDAM # 750 # AMSTERDAM #

JAARVERSLAG 2025

OUDEZIJDS 100

EEN BOMVOLLE JUBILEUM
EDITIE!

Oudezijds 100

Visie

Iedereen valt wel eens tussen wal en schip. Op die momenten hebben we een ander het hardst nodig en verdient ieder mens een dak, eten, gezelschap en de benodigde zorg om opnieuw vorm te geven aan het leven.

Vanuit ons geloof in de kracht van samenzijn, wederkerigheid en het bieden van een menswaardig bestaan is ieder mens - jong of oud, gelovig of ongelovig, arm of rijk, buurvrouw, vriend of onbekende - welkom hier. Samen komen we verder.

Missie

Wie wij zijn

OZ100 is een ontmoetingsplek, toevluchtsoord en veilige haven voor iedereen die daar behoefte aan heeft. In de binnenstad van Amsterdam proberen wij de boodschap van Jezus Christus in de praktijk te brengen.

Wat wij doen

Wij bieden hulp door inloop, maatschappelijke ondersteuning en begeleid wonen. Onze woongemeenschap functioneert hierin als groot familie en oefenschool voor het leven, zodat mensen het vertrouwen in hun eigen talenten, capaciteiten en veerkracht terugvinden en weer durven te bouwen op hun medemens.

Colofon

Hoofdredactie, beeldredactie en coördinatie

Laurie Kemp

Redactie

Lyke Florentinus-Boiten, Merel Knipping, Laurie Kemp, Commissie PR

Eindredactie

Lyke Florentinus-Boiten

Fotografie

Voorpagina. p. 14 en p. 38 via Unsplash

Overige fotografie

Oudezijds 100 gemeenschap, met bijzondere vermelding van de Commissie PR.

Nieuwsbrief ontvangen? Meld je aan op <http://eepurl.com/iRgsuA>

Jaarverslag niet ontvangen of liever digitaal? Stuur een e-mail naar communicatie@oudezijds100.nl

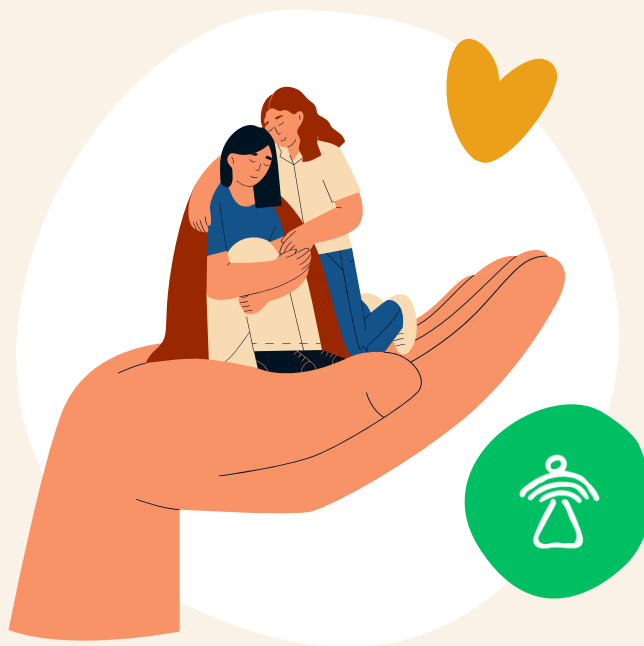
Doneren? Scan de QR-code!

Inhoud

De ontmoeting

P. 6

Inleiding door Rik F.

Jubileum in beeld

P. 10

Door Edwin, Simon en Joseph

Amsterdam anno 2025: de stille nood in kaart

P. 15

Door Laurie

Nieuw en vertrouwd op OZ100

P. 20

Door Joel

Het jaar in cijfers

P. 23

Door Merel, Frank en Anne.

OZ100 door de ogen van een jong gezin

P. 35

Door Ruchama

Op pelgrimstocht door Polen

P. 39

Door Paul

Dankwoord

P. 43

Door Lyke en Eveline

De ontmoeting

Het afgelopen jaar stond voor onze gemeenschap van Oudezijds 100 in het teken van 'De Ontmoeting'.

Dat klinkt misschien eenvoudig—en ergens is het dat ook. Een ontmoeting begint vaak met iets kleins: een kop koffie, een gesprek aan tafel, een groet op straat of iemand die binnenloopt “voor even” en vervolgens twee uur blijft hangen. Maar tegelijk raakt “de ontmoeting” aan de kern van ons bestaan als gemeenschap. Een echte ontmoeting is meer dan elkaar tegenkomen of even contact hebben. Ontmoeting vraagt aandacht, aanwezigheid en de bereidheid om geraakt te worden door de ander. Voor ons als christelijke gemeenschap ligt de oorsprong daarvan in Gods beweging naar mensen toe. In het evangelie ontmoeten wij een God die mensen opzoekt, die nabij komt, die zich laat vinden in het kwetsbare en het gebrokene. Vanuit die beweging probeert Oudezijds 100 al zeventig jaar te leven—niet op afstand, maar dichtbij; niet afgesloten, maar gastvrij; niet ieder voor zich, maar samen.

Dit jaar kreeg dat thema een bijzondere lading doordat wij het 70-jarig jubileum van Oudezijds 100 mochten vieren. Zeventig jaar gemeenschap zijn in het hart van Amsterdam. Zeventig jaar van gebed, ontmoeting, zorg, solidariteit en presentie. In die geschiedenis herkennen wij niet alleen menselijke inzet en trouw, maar ook iets van Gods doorgaande aanwezigheid. Want gemeenschap is uiteindelijk niet maakbaar. Zij groeit waar mensen ruimte maken voor elkaar en waar iets zichtbaar wordt van Gods Koninkrijk. Soms groots en inspirerend, soms klein en heel gewoon, zoals iemand die onverwacht de stoep veegt zonder daar eerst een commissie “stoepbeheer” voor op hoeven richten.

Het jubileum nodigde ons uit om dankbaar terug te kijken, maar ook om opnieuw te luisteren naar de vraag waartoe wij geroepen zijn in deze tijd. Want een christelijke gemeenschap bestaat niet voor zichzelf. Zij leeft van ontvangen genade en wordt telkens opnieuw gezonden om een plek van ontmoeting, hoop, vrede en barmhartigheid te zijn in de stad.

Die roeping wordt ook zichtbaar in het dagelijkse werk van de gemeenschap. Bij veel van de mensen die wij ontmoeten en ondersteunen merken wij dat de zwaarte en complexiteit van de hulpvragen toenemen. De druk op het dagelijks leven groeit zichtbaar. Het vinden van een betaalbare en stabiele woonplek wordt steeds moeilijker, bestaanszekerheid staat onder spanning en veel mensen ervaren een groeiende mentale vermoeidheid. Dat vraagt niet alleen om praktische hulp, maar ook om plekken waar tijd, aandacht en vertrouwen mogen bestaan, juist in een samenleving waarin alles sneller, efficiënter en individueler lijkt te moeten.

Dankzij de laagdrempeligheid van onze gemeenschap én de professionele begeleiding die wij bieden, weten mensen ons vaak te vinden op momenten waarop zij elders geen aansluiting kunnen vinden. Soms begint hulp eenvoudig door het aanbieden van een plek om te zitten, een maaltijd of ruimte geven aan iemand om zijn verhaal te delen. En soms wordt dat precies het begin van verandering.

Dat iets “gewoons” dat in verbinding vorm krijgt, tot iets “bijzonders” wordt, daarvan getuigde ook de uitreiking van de koninklijke onderscheiding die Lyke en ik mochten ontvangen tijdens het jubileum.

Onze benoeming tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau mag dan door sommigen gezien worden een erkenning voor jarenlange inzet en betrokkenheid, maar is tegelijk de bevestiging dat iets “groots” meestal niet tot stand komt door puur individuele inzet. Is deze onderscheiding niet vooral ook erkenning voor het werk en de geest van de gemeenschap als geheel? Niemand houdt het immers zeventig jaar vol in zijn eentje—en zeker niet op de Amsterdamse wallen!

Afgelopen jaar werd ook gemarkeerd door een praktische, maar betekenisvolle verandering in de manier waarop wij verslag doen van ons gemeenschapsleven. Waar ons werkjaar traditioneel liep van zomer tot zomer, hebben wij ervoor gekozen voortaan aan te sluiten bij het kalenderjaar. Deze overgang is ingegeven door praktische redenen en sluit beter aan bij administratieve, organisatorische en financiële processen. De vormen veranderen, de tijden veranderen, maar de roeping blijft dezelfde. Ook daarin zoeken wij steeds opnieuw naar manieren waarop ruimte blijft voor aandacht, zorg en ontmoeting binnen de geldende maatschappelijke kaders.

In de Bijbel is “de ontmoeting” nooit vrijblijvend. Mensen worden geraakt, veranderen en worden soms zelfs opnieuw in beweging gezet wanneer zij werkelijk gezien worden. Jezus ontmoet mensen niet op afstand, maar midden in hun leven: aan tafel, onderweg, op straat. Denk bijvoorbeeld aan de ontmoeting van Jezus met Zacheüs. Wat begint met een eenvoudige maaltijd eindigt in een ommekeer van leven. Zacheüs wordt niet alleen gezien in zijn eenzaamheid en schuld, maar ook geroepen tot verandering en herstel.

De apostel Paulus spreekt over de gemeenschap als een lichaam waarin mensen niet los van elkaar bestaan, maar elkaar dragen en nodig hebben. In een samenleving waarin individualisering en verdeeldheid vaak overheersen, wil onze communautaire gemeenschap blijven zoeken naar manieren waarop zulke ontmoetingen mogelijk worden: plekken waar mensen niet worden gereduceerd tot hun problemen of achtergrond, maar opnieuw ervaren dat zij gezien, gekend en gedragen worden.

In dit jaarverslag kijken wij terug op een jaar van ontmoeting en verandering, van vreugde en uitdaging, van afscheid en nieuw begin. Maar bovenal zien wij een jaar waarin, soms zichtbaar en soms verborgen, de kracht van menselijke nabijheid en gedeeld leven aanwezig was. Wij hopen dat in alles iets zichtbaar mag worden van die beweging van geloof, hoop en liefde die Oudezijds 100 draagt en bezielt.

Met dankbaarheid bieden wij u dit jaarverslag aan.

RIK FLORENTINUS
PRIOR OUDEZIJD 100

Jubileum in beeld: 70 jaar hoop en verbinding op de Wallen

Wij kijken met glunderende harten terug op ons 70ste jubileumjaar. Een jaar bomvol knutselmiddagen, buurtmaaltijden, muziek, verhalenhuis en zelfs een tijdelijke tentoonstelling door onze panden voor groot publiek.

OZ100 ontstond in 1955 uit de wens om een plek te bouwen waar iedereen welkom is, geïnspireerd door een arbeidersvoorstad nabij Parijs waar priesters midden in de samenleving stonden ter gemeenschapsopbouw. 70 jaar later dragen wij deze boodschap nog steeds uit uit.

Op 19 en 20 september 2025 openen wij onze panden voor vrienden, burens, familieleden, oud bewoners, vrijwilligers, partners en vele anderen. Bezoekers bezochten onze tijdelijke tentoonstelling bezoeken, aten huisgemaakte hapjes uit de hele wereld, gingen in gesprek met Levende Boeken en dansten samen op de grachten. De kers op de taart? Een ridderlijke onderscheiding voor Rik en Lyke uit handen van (toenmalige) wethouder Marjolein Moorman, voor hun toewijding aan OZ100 en Amsterdam de afgelopen decennia. Een feestelijke terugblik!

DAM # 750 # AMSTERDAM # 750 # AMSTERDAM #

Amsterdam anno 2025: de stille nood in kaart

DOOR LAURIE

OZ100 bestaat al 70 jaar, o.a. omdat wij onszelf steeds opnieuw uitvinden vanuit de gedachte dat wij antwoord dienen te bieden op de nood van de tijd. In de jaren vijftig waren wij er voor terugkerende Nederlanders, gastarbeiders en hun kinderen. Later regelden wij passende zorg voor dakloze mensen en patiënten in de AIDS-crisis met de oprichting van Kruispost. Vandaag zijn wij er voor mensen met meervoudige kwetsbaarheid. Dit zijn mensen die niet in één loket passen, die door alle systemen heen vallen, en voor wie passende hulp bieden als antwoord op deze tijd.

Om te kijken of onze activiteiten nog steeds aansluiten bij de nood van de samenleving, hebben wij de afgelopen maanden onderzoek gedaan naar trends en maatschappelijke ontwikkelingen en gekeken wat er de afgelopen jaren is veranderd in Amsterdam.

De conclusies zijn ongemakkelijk, maar niet verrassend voor wie hier werkt of dagelijks door de oude binnenstad loopt. Opengereten vuilniszakken en de zoektocht naar blikjes op straat zijn geen uitzondering meer maar de regel.

De mensen die op bankjes slapen rondom Centraal Station zijn geen randverschijnsel, maar groeien nog steeds in aantal. De woningnood is nog steeds groeiende, en niet alleen voor mensen aan de rand van de Nederlandse samenleving. Wij zien: meer mensen, complexere problemen, minder plekken om naartoe te gaan. Deze bevindingen willen wij hier delen, omdat wij geloven dat wie de werkelijkheid kent, ook bereid is haar te veranderen.

De man met de koffie

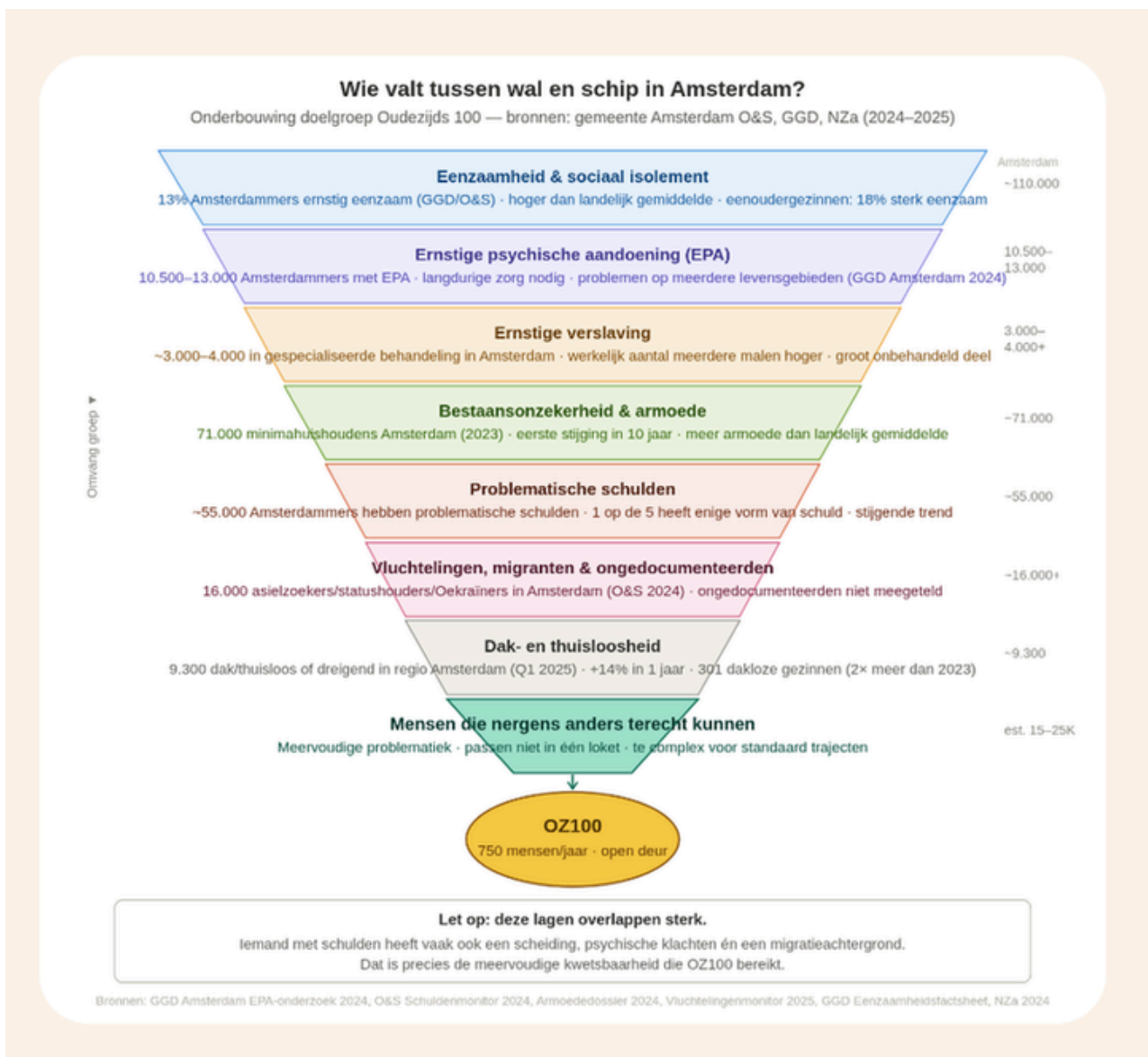
Er is een man die al jaren langskomt in de Kajuit. Niet elke dag, maar vaak genoeg dat we zijn gezicht kennen, zijn koffie, de manier waarop hij binnenloopt. Nog steeds voorzichtig, alsof hij niet zeker weet of hij welkom is. De eerste maanden zei hij niets. Hij nam plaats op een verre bank in de Kajuit, dronk zijn koffie en keek toe. Langzaamaan begon hij te praten met vrijwilligers, andere bezoekers en op den duur met onze maatschappelijk werkers. Niet omdat het hem gevraagd was, maar omdat hij zich stukje bij beetje veilig genoeg was gaan voelen om die stap te zetten.

Inmiddels heeft hij een traject lopen bij ons. Zijn schulden worden aangepakt. Hij heeft werk gevonden. Hij komt niet meer langs uit nood, maar omdat dit zijn plek is. Dat is in een notendop wat Oudezijds 100 doet. Niet via eindeloze formulieren en streng doelgroepenbeleid, maar via een kop koffie, gezelschap en een luisterend oor.

Wat het onderzoek ons leert

Hij is niet alleen. De afgelopen maanden hebben wij de beschikbare data over kwetsbaarheid in Amsterdam systematisch naast onze eigen observaties gelegd. Wat eruit komt is geen verrassing, maar toch blijft het schokkend als je het zwart op wit ziet.

Neem dakloosheid. In het eerste kwartaal van 2025 waren ruim 9.300 mensen in de regio Amsterdam dak- of thuisloos of dreigden dat te worden. Dat is 14% meer dan een jaar eerder. Het aantal economisch dakloze gezinnen verdubbelde in één jaar: van 148 naar 301. Hun gemiddelde verblijfsduur in tijdelijke opvang is opgelopen tot 38 maanden. De streeftijd is één jaar.

Tabel 1. Trechter van kwetsbaarheid. Een schatting van het aantal Amsterdammers dat op verschillende terreinen kwetsbaar is. Beneden aan de trechter vind je een schatting van mensen die meervoudig kwetsbaar zijn en hierdoor vaak nergens terecht kunnen. Zij kloppen veelal bij ons aan.

Achter de dakloosheidscijfers ligt een bredere laag van bestaansonzekerheid. Ruim 55.000 Amsterdammers hebben problematische schulden. 71.000 huishoudens leven op of onder de armoedegrens (voor het eerst in tien jaar een stijgende lijn). 10.000 tot 13.000 Amsterdammers leven met een ernstige psychische aandoening en hebben langdurige zorg nodig op meerdere levensgebieden tegelijk. De gemiddelde wachttijd voor gespecialiseerde GGZ-zorg is opgelopen tot 24 weken. 16.000 vluchtelingen, statushouders en ontheemden verblijven in Amsterdam, naast een onbekend maar substantieel aantal ongedocumenteerde mensen voor wie de toegang tot reguliere hulp vrijwel nihil is.

En dan is er de eenzaamheid, de minst zichtbare maar misschien meest hardnekkige vorm van nood: 13% van de Amsterdammers van 19 jaar en ouder is ernstig eenzaam. Meer dan het landelijke gemiddelde en meer dan ooit. Onder ouders in eenoudergezinnen loopt dat op naar 18%.

Wat deze cijfers niet laten zien, maar wat wij dagelijks zien is dat deze lagen sterk overlappen. De man met schulden heeft vaak ook een scheiding achter de rug, een psychische kwetsbaarheid en geen netwerk meer. Wij noemen dit 'meervoudige kwetsbaarheid', en dat is precies de werkelijkheid die geen enkel gespecialiseerd loket aankan.

Figuur 1 (zie hierboven) visualiseert deze lagen, van brede maatschappelijke kwetsbaarheid tot het smalle punt waarop alles samenkomt: de mensen die nergens anders terecht kunnen, en bij ons aankloppen.

Dat dit onderzoek bevestigt wat wij al vermoedden, stemt ons niet zelfvoldaan. Het maakt de urgentie groter.

Denk aan de vrouw die na een scheiding met twee kinderen haar huurwoning verliest en niet in aanmerking komt voor schuldhelpverlening, omdat die een stabiel adres vereist. De man die maanden wacht op een GGZ-traject en ondertussen verder afglijdt. De jongeman die op de vlucht is voor oorlog en hier ontdekt dat zijn toegang tot medische zorg of onderdak in Nederland vrijwel nihil is. De oudere vrouw die niemand meer heeft; niet dakloos, niet in behandeling, maar langzaam verdwijnend in haar eigen isolement.

Al deze mensen passen niet in één loket. Ze vallen buiten elke doelgroepomschrijving en dus worden ze doorverwezen totdat ze ophouden te vragen. Die mensen komen vaak hier terecht. Wie elders wordt weggestuurd, kan bij ons terecht.

Terwijl de nood groeit, blijft financiering achter.

Terwijl de vraag toeneemt, verandert de financiering voor hulpverlening voor stichtingen als de onze gestaag. Gemeentelijke budgetten krimpen. Fondsen stellen strengere eisen, steunen veelal organisaties met een specifieke doelgroep en geven vrijwel uitsluitend projectfinanciering, in plaats van structurele exploitatiesteun zoals voorheen (enkele uitzonderingen daar gelaten). En omdat wij geen specifieke doelgroep bedienen maar juist brede, continue zorg bieden, komen wij voor geen enkele subsidieregeling m.u.v. de Gemeente Amsterdam in aanmerking.

We hebben onvoldoende Maatschappelijk Werkers om iedereen die aanklopt tijdig te helpen. De wachttijden groeien. Dat doet pijn, want we weten wat er gebeurt als mensen te lang moeten wachten. Schulden stapelen op, psychische klachten verergeren en het netwerk dat er nog was, verdwijnt.

Terwijl de nood complexer wordt, beweegt het financieringsklimaat voor hulpverlening en noodopvang in de tegengestelde richting. Organisaties die fondsen en subsidies willen ontvangen, staan onder druk om heldere doelgroepen te definiëren, meetbare kaders te hanteren en projectmatig te werken. Dat begrijpen wij, maar het lost het probleem niet op. De mensen die het hardst hulp nodig hebben, zijn precies de mensen die niet in die kaders passen.

Wat wij bieden

Wie steun wil van fondsen of subsidies, moet doelgroepen definiëren, kaders hanteren en projectmatig werken. Dat leidt tot goede organisaties die steeds smaller worden. En dus tot meer mensen die door de mazen vallen.

Wij werken anders. Onze InLoop is elke werkdag open, zonder uitgebreide registratie of voorwaardelijke intakes. Wie binnenstapt hoeft niets, maar wie er klaar voor is, vindt via de InStap professionele begeleiding: maatschappelijk werk, juridisch spreekuur, counseling, taalles. En wie een stabiele plek nodig heeft om zijn leven weer op te bouwen, krijgt via de OpStap tijdelijke huisvesting in onze gemeenschap, inclusief een persoonlijk plan en begeleiding op meerdere terreinen tegelijk.

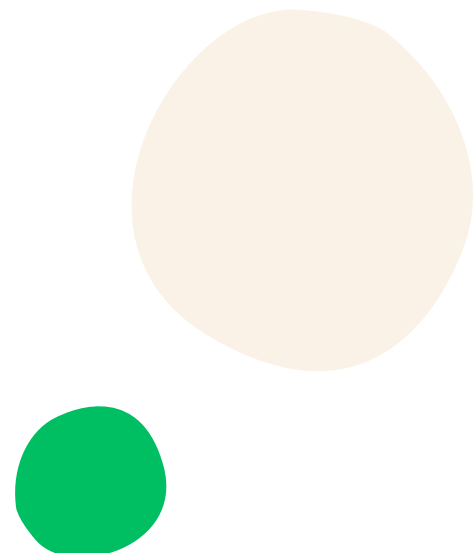
Wat ons onderscheidt is de combinatie van die hulpverlening met een levende woongemeenschap van zo'n 70 mensen. Bewoners, vrijwilligers en hulpvragers leven samen, bouwen samen. Die gemeenschap is geen context voor onze hulpverlening. Het is de hulpverlening. Herstel vraagt om meer dan een traject, het vraagt om een plek waar je erbij hoort, mensen die je kennen, en de tijd om dat vertrouwen op te bouwen.

Dat bieden wij en om te kunnen blijven voortbestaan, hebben wij jullie hulp hard nodig.

Word Vriend van Oudezijds 100

Wij bestaan al 71 jaar, dankzij velen die geloofden in wat wij doen en dat wilden helpen dragen. Gezien het veranderende landschap hebben wij die vrienden harder nodig dan ooit. Met een maandelijks donatie van EUR 10,- kunnen wij al veel betekenen voor mensen die dat nodig hebben: drie maaltijden, tien kopjes koffie of een schone set lakens op een bed.

Word Vriend van Oudezijds 100 en help ons de deur open te houden voor die het zelf even niet redden.

Nieuw en vertrouwd op OZ100

GESPREK TUSSEN JOSEPH, DENNIS EN JOEL, OZ100 BEWONERS

Voor Dennis (22) voelt Oudezijds nog nieuw. Twee maanden woont hij er nu. Joseph (26) loopt al bijna drie jaar rond in de gemeenschap. Toch herkennen ze veel in elkaar. Ze kwamen beiden binnen via een maaltijd en hebben allebei een relatie met iemand in diezelfde woongemeenschap. Ook genieten ze beiden van de sfeer, of 'lifestyle', zoals Dennis dat noemt.

"Het ene moment had ik de proefweek en niet veel later woonde ik er," zegt Dennis met een grijns op zijn gezicht. Via zijn vriendin Rachel kende hij het huis al een beetje, maar als bewoner is het toch anders. "Nu ga je echt sociale contacten opbouwen. Dat had ik eerst veel minder."

Joseph herkent dat gevoel nog goed. Hij kwam naar Amsterdam op zoek naar een christelijke woongemeenschap. "Ik voelde me gelijk erg vertrouwd en thuis", vertelt hij. "De meesten hebben hier een gedeelde basis, maar iedereen heeft wel echt een uniek eigen verhaal."

Waardering

Dat verschil tussen nieuw en vertrouwd zie je terug in hoe Oudezijds100 beleefd wordt. Dennis ontdekt nog volop hoe alles werkt. Joseph kent ondertussen de routines, de mensen en de dynamiek van het huis. Toch delen ze dezelfde waardering voor het leven in de gemeenschap.

"Het is altijd optioneel om naar beneden te gaan", zegt Dennis. "Dat vind ik fijn. Je kunt je terugtrekken op je kamer, maar ook gewoon een kop koffie gaan drinken met anderen."

Hij vervolgt. “Het is leuk om gewoon die contacten aan te gaan. En ja, mijn schermtijd is naar beneden gegaan. Dat vond ik ook niet erg.”

Joseph knikt. “Het is een andere manier van leven. Je woont samen met mensen die allemaal hun eigen verhaal meenemen.”

Vrouw van de straat

Volgens Joseph zit daar ook het verschil met een studentenvereniging. “Hier leef je echt samen. In een vereniging leef je niet zozeer sámen. Je zit ook wel in een andere fase van het leven. Dus daar wordt voornamelijk het studentenleven geleefd en besproken. Waar hier eigenlijk het ‘echte’ leven wordt besproken, even z gezegd. Het is leuk voor in je studententijd, maar hier komen mensen van alle leeftijden vanuit alle hoeken van de aarde. De verbinding zoeken in de verschillen tussen mensen maakt het boeiend voor mij.”

Die verbinding ontstaat niet alleen tijdens gesprekken aan tafel. Ook vrijwilligerswerk speelt daarin een grote rol. Dennis werkt mee aan receptiediensten en helpt mee met eten ophalen bij de Albert Heijn. Een ontmoeting met een vrouw die op straat leeft bleef hem bij. Dennis vond dat ze er redelijk verzorgd uit zag en dacht niet meteen dat ze op straat leefde. “Het stereotype is voor mij toch een man met een grote baard, onverzorgd, scheur in de broek, weet je wel. Maar toen deze mevrouw binnenkwam rook ik het wel.” De vrouw had al drie dagen niks gegeten. “Ik heb een croissantje gegeven en een warme maaltijd voor haar gemaakt”, vertelt hij. “Dat vind ik gewoon supertof om te doen.”

“Ik herken haar, ze was hier laatst bij de buurtmaaltijd,” zegt Joseph. Hij ziet daarin precies de kracht van Oudezijds100. “Je onderhoudt contact met mensen. Soms kom je iemand jaren later weer tegen; dat maakt het duurzaam.”

Talent ontdekken

Voor Joseph werd Oudezijds100 ook een plek om zichzelf verder te ontwikkelen. Hij hielp bij het organiseren van het 70-jarig jubileum en ontdekte nieuwe kanten van zichzelf. “Ik heb hier kwaliteiten ontdekt die ik helemaal niet van mezelf kende.” Zijn advies aan nieuwe bewoner Dennis is daarom simpel. “Doe eens iets dat je nog niet eerder hebt gedaan.”

Dennis weet al wat hij verder wil ontdekken. Naast zijn huidige taken lijkt het hem mooi om meer mee te doen met de klusgroep. “Ik heb ervaring met klussen, maar ik wil er nog verder in groeien.”

Ondertussen genieten ze ook van het wonen in het centrum van de stad. Joseph heeft zijn vriendin Lieve leren kennen in de gemeenschap, terwijl voor Dennis Oudezijds100 op zijn pad kwam dankzij Rachel. Doordat ze alle vier bewoners zijn kan je de avonden al uittekenen: poolen, spelletjes spelen of spontaan blijven hangen in de kajuit. “Het is natuurlijk heel mooi als je mensen ontmoet waar je een klik mee hebt. Neemt niet weg dat je tijdens gezamenlijke momenten wel contact houdt met anderen. Maar absoluut, als je met iemand een raakvlak hebt is dat heel waardevol,” vertelt Joseph. Dennis knikt bevestigend.

Het jaar in cijfers

DOOR FRANK, MEREL EN ANNE
OZ100 MEDEWERKERS

Inleiding

Bij Oudezijds 100 gaan gastvrijheid, gemeenschap en ondersteuning hand in hand. Wij bieden een plek aan mensen die, om welke reden dan ook, hun weg in de samenleving niet zonder hobbels kunnen vinden. We richten ons op mensen met "een steentje in de schoen". Velen van hen dragen een vluchtverhaal met zich mee; van een land, een verslaving, een ziekte of een moeilijke situatie. Onze gasten komen uit alle delen van de wereld en bevinden zich in kwetsbare en veelal complexe omstandigheden.

Wat ons kenmerkt is de combinatie van gemeenschapsleven en professionele ondersteuning. We geloven dat hulp pas echt betekenis krijgt wanneer iemand zich gezien en gehoord voelt. Binnen deze setting bieden wij diverse vormen van ondersteuning, van maatschappelijk werk tot begeleid wonen. Ons doel is om mensen te helpen weer grip te krijgen op hun leven. We kijken verder dan de acute hulpvraag en zetten in op herstel, eigen regie en duurzame ontwikkeling. De woongemeenschap is hierbij niet alleen een veilige basis, maar ook een plek voor ontmoeting, rust en groei.

Hier lichten we toe hoe wij in 2025 uitvoering hebben gegeven aan onze opdracht, met aandacht voor de **InLoop**, **InStap** (algemeen maatschappelijk werk) en **OpStap** (opvang en begeleid wonen).

De belangrijkste gebeurtenissen en ontwikkelingen

InLoop

In onze InLoop zien we een wisselende groep bezoekers, afkomstig uit verschillende landen en achtergronden. Ook is er een vaste groep mensen die wekelijks terugkomt. Hoewel niet iedereen een AMW-traject volgt, blijven we in gesprek met iedereen die binnenkomt. Zo signaleren we sneller waar ondersteuning nodig is en kunnen we in sommige gevallen het verschil maken voor mensen die eerder geen hulp durfden of wilden vragen.

Deze observaties onderstrepen het belang van een gastvrije, veilige en flexibele plek in de stad, waar kwetsbare mensen terecht kunnen zonder voorwaarden. Onze InLoop wordt mede mogelijk gemaakt door het RCOAK. We zijn het RCOAK weer dankbaar voor de financiering van deze cruciale zorgverlening.

Sara, een vrouw van midden vijftig, komt in de zomer van 2025 bij ons via de InLoop. Zij praat gemakkelijk, is warm in contact en stukje bij beetje komt haar verhaal naar boven. Zij komt bijna dagelijks: om haar telefoon op te laden, zich op te frissen, te eten en in gesprek te gaan met de mensen.*

Door het regelmatige contact en de ontspannen sfeer groeide langzaam het vertrouwen. Via korte gesprekken ontstond er ruimte voor ondersteuning vanuit het maatschappelijk werk. Inmiddels heeft Sol een stabielere verblijfplaats, solliciteert ze met regelmaat en heeft zij weer meer grip op haar leven.

Wat zij zelf het meest fijne vindt aan OZ100 is dat het als een soort familie voelt: er lopen kinderen en mensen gaan echt in gesprek met haar. Zij hoort weer ergens bij.

**Naam gefingeerd i.v.m. privacy.*

InStap: Algemeen Maatschappelijk Werk

Ons maatschappelijk werk beweegt mee met de tijd en sluit aan bij wat mensen in onze omgeving nodig hebben. 2025 was een jaar van doorontwikkelen: een pilot met activiteiten in de Kajuit voor bewoners en gasten van buiten, start van een kleine groep voor Nederlandse les gegeven door een vrijwilliger uit de buurt, activiteiten buiten de deur voor mensen van binnen en buiten, een groot kerstdiner (ook voor gasten van buiten) en de start van een maandelijkse burenamaaltijd.

Inbedding binnen de woongemeenschap

Alle professionele hulpverlening die OZ100 biedt, is ingebed binnen de woongemeenschap. Deze integratie zorgt ervoor dat er makkelijk contact is met eenieder die hier binnen komt. Er wordt laagdrempelig contact gelegd, mensen zijn in contact met verschillende mensen (denk aan gemeenschapsbewoners, gastheer/vrouw, vrijwilligers) en hierdoor zien de maatschappelijk werkers de mensen die zij ondersteunen zich bewegen op een natuurlijke manier.

Wij krijgen ook veel terug van onze gasten: dat ze het zo fijn vinden om niet in een inloophuis terecht te komen maar ergens te zijn waar ook kinderen rondlopen, waar mensen in gesprek gaan met elkaar. Door de inbedding van onze hulpverlening binnen de bredere gemeenschap, hebben mensen contact met veel verschillende mensen en bouwen ze nieuwe sociale contacten op.

Wie we hielpen in 2025

In 2025 hebben we 225 mensen ondersteund, waarvan 225 incidentele hulpverleningstrajecten.

Iedereen komt met een eigen verhaal en achtergrond, maar we zien wel duidelijke thema's terugkomen in de hulpvragen. Veel mensen die bij ons aankloppen hebben te maken met:

- **Woonproblemen:** zoals geen vaste woonplek, inwonend bij familie, tijdelijke opvang of dreigende dakloosheid.
- **Financiële onzekerheid:** zoals schulden, geen toegang tot werk of voorzieningen, of onduidelijkheid over rechten.
- **Mentale gezondheid en sociale relaties:** veel mensen voelen zich eenzaam, ervaren stress of zitten in onveilige of ingewikkelde relaties.
- **Juridische vragen:** vooral rondom verblijfspapieren, werkrechten of toegang tot zorg en ondersteuning. We helpen bij het leggen van contact met juristen en denken mee in het vervolg.

Een deel van de mensen die wij begeleiden heeft geen officiële verblijfsstatus of leeft in een situatie waarin toegang tot hulp en rechten niet vanzelfsprekend is. Ook voor deze groep willen we een vaste plek zijn waar ze zich gezien voelen, en waar hulp wél mogelijk is.

Meervoudige kwetsbaarheid

Bij veelal iedereen die wij ondersteunen is sprake van meervoudige kwetsbaarheid. De hulpvragen beperken zich zelden tot één leefgebied. Vaak gaat het om een combinatie van problemen op het gebied van wonen, inkomen, psychische gezondheid, verslaving, verblijfsstatus en sociaal isolement. Deze problemen zijn met elkaar verweven en versterken elkaar.

Juist deze verwevenheid vraagt om een integrale en persoonsgerichte aanpak. Binnen Oudezijds 100 kunnen we snel schakelen en bieden we ondersteuning op meerdere vlakken tegelijk, in samenwerking met partners in de stad. Dankzij de laagdrempeligheid van onze gemeenschap én de professionele begeleiding die we bieden, weten mensen ons vaak te vinden op een moment dat ze elders geen aansluiting meer ervaren.

We merken dat de intensiteit en complexiteit van hulpvragen toeneemt. Dit onderstreept het belang van een plek waar ruimte is voor tijd, vertrouwen en het opbouwen van duurzame relaties.

Hulpverleningstrajecten

In het maatschappelijk werk van Oudezijds 100 zijn in het afgelopen jaar 45 incidentele trajecten uitgevoerd. Deze trajecten ontstonden veelal uit acute hulpvragen, zoals dakloosheid, psychische crisis, financiële problemen en juridische vraagstukken. Waarbij reguliere hulpverlening vaak niet of onvoldoende toegankelijk bleek. Onze benadering is erop gericht snel en laagdrempelig ondersteuning te bieden, afgestemd op de noden van de cliënt. Voor ongedocumenteerden betekende dit onder meer begeleiding bij het verkrijgen van basisvoorzieningen, juridische ondersteuning en een veilige huiskamer (de Kajuit) om tot rust te komen en op een laagdrempelige manier gesprekken te hebben met al onze gasten. Dankzij onze kleinschalige en mensgerichte aanpak konden we in veel gevallen het verschil maken in situaties waarin deuren elders gesloten bleven.

Harry, een Amsterdamse man van eind vijftig, moet van niemand iets hebben. Hij is lang dakloos geweest maar heeft ondertussen al enige tijd zijn eigen woning in Nieuw-West. Hij komt dagelijks naar ons, voor een kopje koffie en een praatje met één van onze vaste vrijwilligers. Op een dag heeft hij hulp nodig met zijn internet aansluiting, hij vraagt één van de maatschappelijk werkers te bellen. Zij mag dan als één van de weinigen zijn echte naam en adres weten. Ze belt en ondersteunt daarna in nog meer hulpvragen. Als hij onverwachts een hartaanval krijgt, zijn wij één van de weinige mensen die op bezoek mogen komen. Het blijkt dat hij een hoarder is en het is uiteindelijk gelukt om hiervoor passende ondersteuning in te schakelen vanuit het Leger des Heils.*

**Naam gefingeerd i.v.m. privacy.*

Ontwikkelingen en verwachtingen

We zagen dat in 2025 nog steeds veel mensen aanklopten voor ondersteuning, ook een grote groep zorgmijders. Zij kwamen in eerste instantie voor gezelligheid en een kopje koffie. De vragen waarmee zij aankloppen zijn complex. Het lijkt erop dat mensen bij ons komen nadat ze het op vele andere plekken hebben geprobeerd. Wij ervaren ook dat de maatschappelijke druk op het dagelijks leven toeneemt: het wordt steeds moeilijker om een betaalbare en stabiele woonplek te vinden, er is meer onzekerheid over inkomen of bestaanszekerheid en de mentale draagkracht van veel mensen staat onder druk. Ook landelijke signalen, zoals de uitslag n.a.v. de Ethos telling, wachtlijsten in de GGZ, woningnood, verharding van de samenleving, financiële belastbaarheid en een groeiende groep mensen buiten het zicht van voorzieningen, herkennen wij in de verhalen van onze bezoekers.

Deze ontwikkelingen vragen om ruimte voor maatwerk, tijd en vertrouwen, iets waar we ons als Oudezijds 100 sterk voor blijven maken.

Onze gasten

Wij werken principieel niet met één vaste doelgroep; wij werken met mensen. Dat betekent dat wij ondersteuning bieden aan een diverse groep, met uiteenlopende achtergronden en hulpvragen.

In 2025 viel opnieuw het aantal aanmeldingen op van moeders met één of meerdere kinderen, zowel binnen het algemeen maatschappelijk werk als bij het begeleid wonen. Binnen het AMW ging het vaak om moeders zonder verblijfsvergunning maar met een Nederlands kind, ook wel bekend als de Chavez-moeders. Deze vrouwen bevinden zich in een uiterst kwetsbare situatie: ze hebben geen veilige of stabiele woonplek, weten vaak niet waar ze terecht kunnen voor ondersteuning en bevinden zich in langdurige onzekerheid over hun verblijfsrecht.

Samen met enkele partnerorganisaties (Wereldhuis, ASKV, RGoA, Buurtteam) én de gemeente zijn wij betrokken bij een werkgroep die zich inzet voor betere ondersteuning van deze groep in Amsterdam. Wat wij signaleren, is dat deze vrouwen vaak van het kastje naar de muur worden gestuurd. Instellingen verwijzen hen door, met als reden dat ze (nog) geen recht hebben op hulp. Ondertussen lopen de problemen op, zowel praktisch als emotioneel. Denk bijvoorbeeld aan kinderen die langdurig niet naar school gaan. Of kinderen die ziek zijn maar er is nog geen zorgverzekering, waardoor het ingewikkeld is om passende zorg te vragen.

OpStap: begeleid wonen

Achttien volwassenen en veertien kinderen hebben in 2025 gewoond op het begeleid wonen van Oudezijds 100, waaronder:

- 4 alleenstaande mannen
- 5 alleenstaande vrouwen
- 9 gezinnen

Gedurende hun verblijf bij ons krijgen zij ondersteuning bij het stabiliseren en verbeteren van hun leven. Hierin functioneert de gemeenschap als een veilige basis en oefenschool. Van onze gasten vraagt dit veel doorzettingsvermogen, geduld en kracht. Bij de aanmelding genoemde problematieken waren heel divers. Vaak genoemde uitdagingen zijn schulden, relatieproblemen en -breuken, huisvesting, opvoeding, psychiatrische klachten, verslaving en LVB.

Inbedding in de gemeenschap

De OpStap is ingebed in de woongemeenschap Oudezijds 100. Van al onze bewoners verwachten we dat zij, naar vermogen, deelnemen aan het gemeenschapsleven. We vinden het belangrijk dat OpStappers zich niet onderscheiden van andere bewoners. Daarom wordt er ook van hun verwacht deel te nemen aan het gemeenschapsleven. Door samen verantwoordelijkheid te dragen, elkaar te ontmoeten en bij te dragen aan het dagelijks leven, ontstaat er een gevoel van gelijkwaardigheid en verbondenheid.

Gelijkwaardigheid in participatie betekent dat iedereen, ongeacht achtergrond of ondersteuningsbehoefte, iets te brengen heeft en iets kan ontvangen.

"Een oase van rust midden in de drukte van de stad, waar je wordt gezien als mens. In mijn chaotische leven vind ik het fijn om hier tot rust te komen. Ik voel me hier thuis."

- Man, 29 jaar

"Er is zoveel hardheid in het leven op straat. Ik vind het zo fijn en helend om hier even in zo'n huiselijke setting aanwezig te zijn. Waar er gewoon kinderen rondlopen en er gezelligheid is."

- Vrouw die momenteel op straat leeft, 49 jaar

"Ik sprak de taal niet goed en kende niemand. Maar hier werd ik ontvangen met een glimlach en thee. Dat vergeet ik nooit."

— Man uit Amerika, 41 jaar

"Ik leefde in stilte, bijna onzichtbaar. Hier leerde ik dat ik er nog wél toe doe en kom ik iedere donderdag voor thee en een praatje."

— Man zonder verblijfstatus, 69 jaar

"Op dagen dat alles te veel was, was hier een plek waar ik gewoon even mocht zijn. Gewoon zitten, zonder moeten."

— Jongvolwassene met psychische klachten, 24 jaar

"Ik heb geen huis, zwerf al jaren rond en heb veel vastgezeten maar als ik hier binnenkom voelt het even alsof ik thuiskom voor mij en mijn hond."

- Man, 37 jaar

"Mijn maatschappelijk werker zei een keer tegen mij dat het hier net Nederland in het klein is en dat klopt. Ik praat met advocaten, studenten maar ook met iemand die in dezelfde situatie als ik ziet. Mijn kinderen gaan het liefst iedere dag naar 100, daar kunnen ze spelen met andere kinderen en is het altijd gezellig."

- Alleenstaande moeder, 36 jaar

"Het wonen in een gemeenschap waar iedereen om elkaar geeft, heeft me zoveel kracht en vertrouwen gegeven. De gedeelde maaltijden en activiteiten maakten echt een verschil in mijn dagelijks leven."

- Man, 32

"Ik kook wekelijks en iedere week krijg ik weer heel veel complimenten over mijn eten, dit geeft mij heel veel zelfvertrouwen maar maakt mij ook trots op mijn afkomst."

- Vrouw met een migratie achtergrond, 42 jaar

Zo groeit er wederzijds begrip, breken we vooroordelen af en ontstaat er ruimte voor echte ontmoeting. Binnen Oudezijds100 is dit een essentieel onderdeel van hoe we gemeenschap zijn: niet als zorginstelling, maar als leefgemeenschap waarin ieder mens ertoe doet.

Oekraïense vluchtelingen: opvang en impact op de gemeenschap

In de berekening van het Begeleid Wonen zijn de Oekraïense vluchtelingen die wij opvangen buiten beschouwing gelaten. Binnen onze gemeenschap bieden wij onderdak aan zes volwassenen en twee kinderen uit Oekraïne, verspreid over vijf wooneenheden. Deze units zijn hierdoor niet beschikbaar voor OpStap-woningen.

Veel van deze bewoners werken en gaan naar school, waardoor zij deels kunnen bijdragen aan huur en servicekosten. Toch blijft er behoefte aan extra ondersteuning, onder andere van maatschappelijk werkers, vrijwilligers en andere betrokken professionals binnen onze gemeenschap. De aanhoudende onzekerheid over de situatie in Oekraïne zorgt namelijk voor blijvende stress, angst en psychosociale druk.

In totaal hebben wij in 2025 voor 2912 overnachtingen onderdak en begeleiding geboden aan deze gezinnen.

Uitstroom OpStap

In 2025 zijn vijf volwassenen en acht kinderen van de OpStap uitgestroomd. Zij zijn bijna allemaal verhuisd naar een stabiele uitstroomlocatie—een belangrijke stap richting zelfstandigheid en rust.

- Een alleenstaande moeder met twee kinderen is uitgestroomd naar een omslag woning in de Pijp.
- Een alleenstaande moeder met drie kinderen is uitgestroomd naar de Roggeveen.
- Een vrouw is verhuisd naar een vrije sector woning in de omgeving van Badhoevedorp.
- Een alleenstaande moeder en haar zoon vonden onderdak in een sociale huurwoning in Enschede.

Helaas moesten we ook afscheid nemen van een alleenstaande moeder met dochter en pasgeboren baby omdat zij na de bevalling maar niet terugkwamen naar hun woning. Zij is via het doorbraakteam tijdelijk in een hotel geplaatst.

Bij elke uitstroom streven we naar een warme overdracht: mensen worden waar mogelijk en nodig gekoppeld aan een nieuwe begeleider of geïnformeerd over waar ze in hun nieuwe woonomgeving terecht kunnen voor hulp. In de drie maanden na vertrek houden we actief contact met de oud-bewoners, zolang daar behoefte aan is.

Wat opvalt, is dat veel oud-bewoners daarna nog regelmatig contact zoeken. Ze komen op bezoek, zetten zich in als vrijwilliger, of sturen berichtjes om bij te praten of om even 'thuis' te zijn. Ze geven aan dat ze dankbaar zijn voor hun tijd bij ons en dat ze de verbondenheid missen. Nu ze zelfstandig wonen, ervaren sommigen meer stilte en soms ook eenzaamheid. Oudezijds 100 blijft een plek waar zij zich welkom voelen.

Aanmeldingen en eerste contact

De aanmeldingen blijven binnenstromen. Opvallend is het groeiende aantal aanvragen van buurtteams, vaak met urgente en schrijnende casussen. De verhalen zijn heftig; regelmatig horen we: "Dit is écht een laatste poging."

Vooraf de aanmeldingen van alleenstaande ouders die in auto's, op straat, of bij mensen op de bank slapen, komen extra hard binnen bij ons. Hoe is het mogelijk dat zoveel kinderen opgroeien zonder vaste, veilige verblijfplaats? Daarnaast signaleren we een toename van economisch daklozen vaak met startende GGZ-problematiek.

Wat in 2025 ook opviel, is dat we regelmatig aanmeldingen ontvingen van mensen die zelfstandig wonen, maar toch bij ons aankloppen met een hulpvraag. Deze mensen hebben vaak een eigen woning of verblijfplek, maar voelen zich eenzaam of ontworteld en zijn op zoek naar verbinding, structuur en betekenis. Ze zoeken ondersteuning op het gebied van financiën, daginvulling, zingeving of simpelweg een plek waar ze zich gehoord voelen.

Dit benadrukt dat maatschappelijke kwetsbaarheid niet altijd zichtbaar is aan de buitenkant, en dat ook mensen met een 'stabiele' woonsituatie behoefte kunnen hebben aan begeleiding, gemeenschap en aandacht. Vrijwel iedere aanmelding is in feite een noodkreet. Mensen staan onder hoge druk, zijn uitgeput en weten vaak simpelweg niet meer waar ze terechtkunnen.

Wanneer kan iemand een traject ingaan?

Er zijn geen specifieke beperkingen, zolang het binnen de afspraken met onze subsidieverstrekker past. Wel verwachten we een zekere zelfredzaamheid: bewoners wonen zelfstandig met begeleiding, er is geen 24-uurszorg. Elk pand kent een mix van gemeenschapsbewoners en OpStap-bewoners, met een hoofdbewoner als aanspreekpunt. Van iedere bewoner verwachten we dat hij zijn talenten inzet voor de woongemeenschap. Voor maatschappelijk werk kunnen we meestal snel starten of passend doorverwijzen. Voor begeleid wonen ontvangen we veel meer aanmeldingen dan we plek hebben; wie we moeten afwijzen, verwijzen we warm door.

Activiteiten

Iedere bewoner doet mee aan gemeenschapsactiviteiten: avondeten, kapeldiensten, gemeenschapsavonden, startweekend, verdiepingsavonden, jaarafsluiting, sport- en kinderactiviteiten. In de zomer gaan we een weekend naar onze boerderij in Friesland. Gemeenschapsbewoners zijn buddy van een OpStap-bewoner. Elke bewoner vervult wekelijks een vrijwilligerstaak, van koken tot het organiseren van activiteiten.

Projecten

In 2025 startten we kleinschalige Nederlandse les en een interne activiteitenwerkgroep voor bewoners én gasten van buiten. Tijdens de InLoop begonnen we met Kajuitactiviteiten: kaarsen maken, spelletjesmiddag en kerststukjes maken in samenwerking met DOCK. Het openstellen voor mensen van buiten is nieuw en zorgt voor mooie ontmoetingen. In 2026 zetten we deze projecten voort.

Algemene ontwikkelingen

Personeel

Ons team maatschappelijke zorg bestaat uit één coördinator maatschappelijk werk, die ook uitvoerend maatschappelijk werker is. Daarnaast zijn twee maatschappelijk werkers actief binnen OZ100. Dit team wordt aangevuld door een vrijwillige arts-psychotherapeut die ondersteunende gesprekken voert met bewoners van de OpStap.

Om structurele zorg en begeleiding te blijven waarborgen, is versterking van het team noodzakelijk. De zoektocht naar een maatschappelijk werker is uitdagend gezien de krapte op de arbeidsmarkt en omdat de functie bij ons een brede inzet vereist: zowel binnen de InStap als de OpStap.

Alle nieuwe bewoners worden eerst ontvangen via de InLoop. Deze opvang wordt verzorgd door een vaste groep gastheren en gastvrouwen, die zich op vrijwillige basis inzetten. Voor de borging van de maatschappelijke zorgverlening is er een aparte commissie maatschappelijke zorgverlening. Deze commissie fungeert als verbindende schakel tussen het managementteam, de woongemeenschap en de uitvoerende medewerkers. De commissie komt maandelijks bijeen en houdt toezicht op de uitvoering en doorontwikkeling van het beleid.

Tot slot is er ondersteunend personeel werkzaam op kantoor, waaronder een controller, een financieel administrateur, een marketingmedewerker en een officemanager. Zij zorgen voor operationele en administratieve ondersteuning.

Positionering en samenwerking in de wijk

De afgelopen jaren is er hard gewerkt aan de positionering van OZ100 in de wijk. We hebben actief contact met buurtbewoners, de wijkagent, ondernemers en diverse netwerkpartners zoals de StadsHartTop, buurtteam, DOCK en de basisscholen om goed zichtbaar te blijven.

Samenwerking op individueel niveau

We werken nauw samen met een breed scala aan organisaties om passende ondersteuning te bieden:

- Voor zoeken naar woningen buiten de regio Amsterdam werken we nauw samen met de Regenbooggroep
- Met het Buurtteam, OKC, BSO, basisscholen, sport- en cultuuraanbieders in de buurt werd intensief samengewerkt.
- Daarnaast hadden we contact met onder andere POA-partners, bewindvoerders, Wereldhuis, kerken, WAL125, Kruispost, huisartsen, psychologen en Mentorschap Amsterdam.
- Participatiemedewerkers van DOCK, zijn vaste samenwerkingspartners geworden het afgelopen jaar. In samenwerking met hen zullen we ook in 2026 activiteiten starten.

Structurele participatie in overleggen

We sloten maandelijks aan bij verschillende overleggen, evenals bij het POA- en GKO-overleg. Daarnaast namen we deel aan bijeenkomsten en activiteiten van Valente. En nemen we deel aan de wijktafels georganiseerd in stadsdeel Centrum.

Financiële verantwoording

Belangrijkste ontwikkelingen in 2025

- Voortzetting van opvang en ondersteuning van Oekraïense vluchtelingen, zonder structurele financiering sinds 2022.
- Verdere professionalisering van de organisatie, met extra personeel voor zorg, communicatie en bedrijfsvoering.
- Viering van het 70-jarig jubileum met diverse activiteiten.

Doelrealisatie en prestaties

- De stichting heeft haar missie in 2025 grotendeels gerealiseerd.
- Begeleid wonen kende een overproductie van 19% ten opzichte van de afspraken met de gemeente.
- Ambulant maatschappelijk werk bleef 22% onder de afgesproken productie door personeelstekort.
- Daarnaast werden vluchtelingen opgevangen buiten gemeentelijke contracten en vonden diverse groepsactiviteiten plaats.

Financiële resultaten 2025

- Negatief exploitatiesaldo van €17.398 (gunstiger dan begroot).
- Lagere inkomsten uit subsidies, deels gecompenseerd door meer fondsenbijdragen en huurinkomsten.
- Hogere personeelskosten door uitbreiding personeel en jubileumactiviteiten.
- Lagere projectkosten door minder donaties.
- Positief financieringsresultaat door rente-opbrengsten.

Vooruitblik 2026

- Verwachte voortzetting en uitbreiding van maatschappelijk werk en groepsactiviteiten.
- Blijvende inzet voor opvang Oekraïners en zoeken naar fondsen voor financiering.
- Aandacht voor gezonde financiële toekomst via een verbeterplan ("voorjaars schoonmaak").
- Begroot tekort van €6.889, mede door hogere personeelskosten.

Financiële positie en continuïteit

- Eigen vermogen bedraagt €651.819.
- Er is voldoende perspectief om de activiteiten voort te zetten.

Governance en organisatie

- Bestuur bestaat uit vijf leden zonder bezoldiging.
- Raad van Toezicht houdt toezicht op beleid en uitvoering.
- Regelmatig overleg met gemeente, fondsen en interne organisatie.

Risico's

- Stijgende kosten door inflatie.
- Onzekerheid over toekomstige subsidies.
- Reputatierisico bij onvoldoende transparantie.

Conclusie

Het jaar 2025 stond voor ons in het teken van versterking, verbinding en verdieping. Onze positie in de wijk is sterker geworden: we zijn zichtbaar aanwezig en werken nauwer samen met DOCK, buurtpartners en zorginstellingen.

In ons 70-jarig jubileumjaar hebben we niet alleen teruggekeken op onze rijke geschiedenis, maar ook energie gekregen om dit nog vele jaren voort te zetten. De waarden waarmee Oudezijds 100 ooit gestart is, blijven de kern van onze gastvrijheid.

Ook hebben we belangrijke stappen gezet in de doorontwikkeling van het maatschappelijk werk, zowel binnen de Instap als de OpStap. We ondersteunden een diverse groep mensen met complexe hulpvragen, waarbij meervoudige kwetsbaarheid eerder de regel dan uitzondering is. De stijging van het aantal aanmeldingen voor de OpStap bevestigt onze maatschappelijke relevantie, maar toont ook de groeiende druk op kwetsbare groepen in de stad.

Vooraf het tekort aan stabiele huisvesting blijft een uitdaging, zowel voor deelnemers van OpStap als de Instap. Desondanks blijft onze laagdrempelige, integrale en relationele aanpak effectief in het bereiken van mensen die elders vaak buiten beeld blijven. De blijvende verbondenheid van veel van onze gasten onderstreept de duurzame impact van onze werkwijze.

In 2026 bouwen we hierop voort. We blijven investeren in deskundigheid, samenwerking en een sterke verbinding met de wijk, zodat ons maatschappelijk werk niet alleen binnen Oudezijds 100, maar ook in de stad daarbuiten verschil blijft maken. Samen blijven we bouwen aan een gemeenschap waar ieder mens welkom is, gezien wordt en perspectief mag ervaren: ongeacht afkomst, status of situatie.

Balans per 31-12-2025

(na voorgestelde bestemming van het saldo
van baten en lasten)

	31-12-2025	31-12-2024
ACTIVA	€	€
<u>1. Vaste activa</u>		
1.1 Materiele vaste activa	997.370	985.479
<u>2. Vlottende activa</u>		
2.1 Vorderingen	392.819	72.143
2.2 Liquide middelen	<u>37.591</u>	<u>118.521</u>
	<u>430.408</u>	<u>190.664</u>
TOTAAL		
	1.427.778	1.176.143
PASSIVA		
<u>3. Eigen Vermogen</u>		
3.1 Stichtingskapitaal	45	45
3.2 Algemene reserves	-345.596	-328.200
3.3 Herwaarderingswaarde	<u>997.370</u>	<u>982.370</u>
	651.819	654.215
<u>4. Voorzieningen</u>		
4.1 Voorzieningen Reorganisatie	242.810	272.888
<u>5. Langlopende schulden</u>		
5.1 Lening Stichting Vrienden van Oudezijds 100	303.744	0
<u>6. Kortlopende schulden</u>		
6.1 Crediteuren	4.693	7.255
6.2 Belastingen en premies sociale verzekering	32.827	32.356
6.3 Overlopende passiva	<u>191.885</u>	<u>209.429</u>
	<u>229.405</u>	<u>249.040</u>
TOTAAL	<u>1.427.778</u>	<u>1.176.143</u>

Staat van Baten en Lasten over 2025

	<u>2025</u>	<u>2024</u>
BATEN	€	€
<u>1. Baten</u>		
1.1 Giften	162.686	225.469
1.2 Subsidiebaten	357.997	326.329
1.3 Overige baten	49.006	<u>36.020</u>
1.4 Financieringsbaten	<u>13.994</u>	
	583.683	587.818
Totaal baten		
LASTEN		
<u>2. Lasten</u>		
2.1 Personeelskosten	411.115	385.887
2.2 Afschrijvingen	3.110	4.605
2.3 Financieringslasten	6.691	1.037
2.4 Overige bedrijfskosten	<u>180.166</u>	<u>208.943</u>
Totaal exploitatielasten	<u>601.082</u>	<u>600.472</u>
Saldo exploitatie	<u>-17.399</u>	<u>-12.654</u>

Dit is de samenvatting van de jaarrekening over 2025. De gehele jaarrekening is gepubliceerd op onze website.

De jaarrekening is door de onafhankelijk accountant RSM Netherlands Accountants N.V. gecontroleerd en op basis daarvan is een controle verklaring afgegeven.

OZ100 door de ogen van een jong gezin

DOOR RUCHAMA
OZ100 BEWONER

Theo en Carlijn wonen al een tijdje bij Oudezijds 100 en verwelkomden hier een jaar geleden hun eerste kind. Ik sprak met hen over wat die komst teweegbracht.

Het is dinsdagavond half negen als ik bij Theo en Carlijn binnenstap. Direct hoor ik Febe's gebrabbel via de babyfoon. Tegen het raam staat een box en op de deur hangen verschillende foto's waarop Febe te zien is. Nadat ik thee heb gekregen en er op de bijzettafel een bak M&M's is neergezet, vraag ik waarom Theo en Carlijn ooit hun intrede maakten in de gemeenschap.

Theo: "Ik kwam hier 6,5 jaar geleden wonen, in een periode waarin ik net was begonnen met werken. Ik kende de gemeenschap doordat ik tijdens mijn studie, coschappen had gelopen bij Kruispost, de medische post die ooit door Oudezijds 100 is opgezet. In de dagen dat ik bij Oudezijds proefwoonde, merkte ik dat ik veel plezier haalde uit het samenleven. Je komt in aanraking met een diverse groep mensen. Meer dan bij mijn werk krijg ik hier de kans om gelijkwaardig contact te maken met al die verschillende mensen. We hebben vaak hele verschillende achtergronden, maar we doen aan het einde van de dag wel met elkaar de afwas."

Carlijn: "Ik had nooit bedacht om in een woongemeenschap te wonen.

Omdat Theo en ik een relatie kregen kwam ik vaak bij Oudezijds 100 en dat vond ik zo leuk dat het me mooi leek om hier na ons trouwen ook in te trekken. Ik vind het een bijzondere, warme plek midden op de Wallen. Ik houd erg van de ongedwongen sfeer en, net als Theo, dat je samenleeft met zoveel mensen. Met veel van hen zou ik normaal gesproken niet in aanraking komen. Ik vind het ook leuk dat er altijd reuring is. Er is altijd wel iemand in de keuken of iemand om koffie mee te drinken in de Kajuit. We hebben zelf allebei een veilige en warme opvoeding gehad. We vinden het mooi om die veiligheid ook te delen met mensen die dat niet zo hebben ervaren."

Dat zijn mooie redenen om te kiezen voor het wonen hier. Hoe hebben jullie besloten dat dit ook de plek werd om een kindje te ontvangen?

Theo: "We waren hier allebei erg op onze plek en dachten dat dat met een kindje erbij nog steeds zo zou zijn. We hadden ook zoiets van: we zien wel hoe het loopt. We wilden het gewoon proberen. En tot nu toe werkt het eigenlijk heel goed."

Fijn! Waarom vind je dat het werkt?

Theo: "Febe kan eigenlijk meedoen met alles wat we daarvoor ook deden—de kapeldiensten, de maaltijden. Ze scharrelt vaak rond tijdens de koffie."

Carlijn: "En met Febe erbij maak je veel makkelijker contact met mensen. Laatst zat ik bijvoorbeeld in de Kajuit. Er zat ook een man in een beetje een voorovergebogen, gesloten houding. Febe bleef proberen om contact met hem te krijgen. Uiteindelijk moest hij wel reageren en hebben we een mooi gesprek gehad."

Theo: “Iemand anders heeft gisteren met Febe piano gespeeld. En wat ook bijdraagt aan het makkelijker contact maken is het onderwerp 'ouder zijn'. Net als eten is het een thema waar veel mensen over kunnen meepraten.”

Carlijn: “Er wonen hier veel jonge moeders, met hen kan ik het goed hebben over slapeloze nachten, wat een kindje wel en niet eet. Ook dat werkt verbindend.”

Wat mooi dat Febe op die manieren voor verbinding zorgt. Wat brengt wonen in de gemeenschap Febe zelf, denken jullie?

Carlijn: “Ze krijgt hier iets mee van het samenleven met zoveel verschillende mensen. Ik hoop dat ze mensen daardoor niet snel raar zal vinden.”

Theo: “Dat ze mensen niet op hun uiterlijk beoordeelt. Dat is wat ik hoop en wat tot nu toe ook wel zo lijkt te zijn. Ze leert hier dat mensen allemaal verschillend zijn, dat dat erbij hoort en oké is. Het maakt haar nu ook niet uit wie er naast haar zit, ze maakt graag contact.”

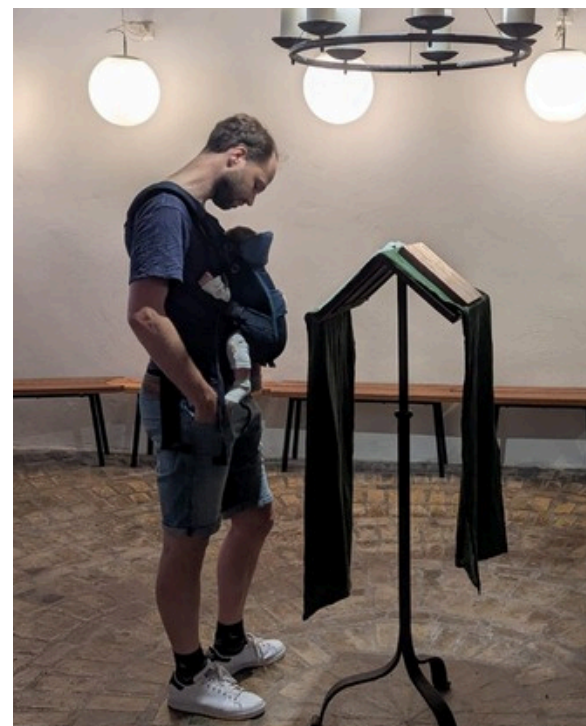
Dat klinkt waardevol. Wat hopen jullie dat wonen in de gemeenschap haar nog meer gaat brengen?

Carlijn: “Ik hoop dat ze leert om tevreden te zijn met wat er is. Ze krijgt hier niet altijd alle ruimte. Ons appartement is niet gigantisch. Hopelijk leert ze dat dat ook prima is.”

Zien jullie ook nadelen aan wonen in de gemeenschap voor Febe?

Carlijn, lachend: “Dat het brandalarm vaak afgaat tijdens de slaap.”

Theo: “Nadelen zitten eerder in de plek dan in de gemeenschap an sich. Het dichtstbijzijnde grasveldje, bij de Oudemanhuispoort, is een eindje lopen en max tien vierkante meter.

Je bent hier in hartje Amsterdam niet zomaar in de natuur. En als we naar familie gaan is het wat meer uitplannen omdat er geen auto voor de deur kan staan. Je moet dan eerst een stukje wandelen.”

Carlijn: “Ik ben in deze buurt weleens bezorgd als ik met Febe over straat loop en een verward iemand tegenkom. Dan hoop ik maar dat er niets gebeurt. En ik weet nog niet zo goed hoe Febe het later zal vinden dat ze midden op de Wallen opgroeit.”

Theo: “Als ze ouder wordt kan het misschien ook lastiger worden om de aandacht te verdelen. Wanneer ze kan praten kan ik me voorstellen dat ze tijdens de gezamenlijke maaltijden wat ondergesneeuwd raakt.

Carlijn: “Wat ik soms lastig vond net na Febes geboorte, was dat mensen ongevraagd advies gaven. In het begin huilde ze best veel. Dan had ik haar bijvoorbeeld ruim voldoende borstvoeding gegeven, kwam ik in de Kajuit en begon ze toch te huilen. Als mensen dan zeiden dat ze honger had stonden de tranen mij nader dan het lachen. Of mensen dachten dat Febe door het snijden van knoflook ging huilen. Als jonge ouder kun je nog weleens onzeker worden van al die meningen. Hoewel ik ook veel fijne tips krijg!”

Theo: “Tja en de gemeenschap brengt zoveel moois. De eerste twee weken na Febes geboorte hebben we iedere dag eten gehad, zonder dat we daar om hoefden te vragen. En iedereen is zo warm naar haar toe. Dat is mooi om te zien.”

Carlijn: “Zoals de bekende uitspraak luidt: 'It takes a village to raise a child'.

Het is heel fijn dat we hier dingen van medebewoners kunnen lenen. En er is altijd wel iemand die wil oppassen of aan wie we advies kunnen vragen.”

Zullen we eindigen met nog een paar leuke herinneringen van Febes eerste jaar hier?

Theo: “Ik vond het de afgelopen maaltijd bijvoorbeeld heel mooi dat Febe aan het spelen was met een meisje dat hier nog maar twee dagen woonde. Bij de maaltijden maken kinderen het sowieso veel huiselijker. Ze zorgen voor een beetje reuring. Een andere mooie herinnering is dat Febe van een Poolse gast een muizenknuffeltje kreeg. Die heeft sindsdien een mooi plekje op haar kamer.”

Carlijn: “Een grappig moment vond ik dat Febe op witte donderdag in de kapel rondkroop. De ruimte was voor Pasen net spik en span gemaakt. Febe kroop naar het leesaltaar en pakte met haar hand een hele hap stof, die ze zonder schaamte in de lucht hield. Ik heb haar zo snel en onopvallend mogelijk bij me gepakt. Een andere keer leidde ik kapel. Ik had de speaker aangesloten op mijn telefoon om wat muziek af te spelen. Plotseling klonk Febes gehuil door de hele ruimte. De babyfoon was er natuurlijk ook op geactiveerd.”

Na het gesprek drink ik mijn laatste slok thee op. We hebben het nog even over hoe ik het zelf heb ervaren om als kind op OZ100 te wonen. Wat ik daarom als geen ander weet: Febe is geboren op een bijzondere plek. Een plek die haar zal vormen en die ze waarschijnlijk niet gauw zal vergeten. De gemeenschap maakt iemand tot een rijker mens. En daarmee kan je niet jong genoeg beginnen.

Op pelgrimstocht in Polen

DOOR PAUL
OZ100 MEDEWERKER

Er zijn van die reizen waarbij je van tevoren al weet dat je er niet hetzelfde uit terugkomt. Voor mij was dat een reis naar Polen eerder dit jaar. Ik wilde de sporen volgen van paus Johannes Paulus II, bidden bij de Zwarte Madonna en Auschwitz bezoeken. Een pelgrimage begint niet bij de poort van een heilige plaats. Ze begint in het hart van iemand die iets zoekt: rust, zin, troost, God. Theoloog Frans Maas schrijft dat je die dingen niet kant-en-klaar vindt, maar alleen langs de weg van tasten en zoeken. Een pelgrimage is ook een reis van ontmoeting: met plaatsen die een geheugen dragen, met mensen die jou voor zijn gegaan en uiteindelijk met jezelf.

Krakau

Krakau is een mooie, levendige stad, maar je voelt dat dit land anders is. Er hangt een bepaalde zwaarte in de lucht, zwaar van wat het historisch heeft gedragen. Karol Wojtyla, de latere paus Johannes Paulus II, studeerde hier theologie in het geheim tijdens de communistische periode. In de jaren daarvoor was hij door de nazi's tewerkgesteld in een steengroeve. Beide regimes probeerden hem klein te krijgen. Zij zijn er niet in geslaagd.

Frans Maas schrijft, in de lijn van Meister Eckhart, dat er in ieder mens een kracht aanwezig is: de vonk, de grond van de ziel, waardoor mensen niet aan onderdrukking van buitenaf ten onder hoeven te gaan.

Wojtyla had die vonk. Als pelgrim voel je in Krakau dat men hier haar geloof bewaarde als een vlam die men verstopte voor de stormen van twee totalitaire regimes die het over zich heen heeft gehad.

Wadowice

Ongeveer een uurtje rijden buiten Krakau ligt Wadowice, het dorp waar Karol Wojtyla op 18 mei 1920 werd geboren. Ik sta op het dorpsplein en rechts staat het geboortehuis, nu een museum. Links de kerk waar hij als kind is gedoopt. Op jonge leeftijd verloor hij zijn moeder, maar zijn vader leerde hem bidden. In de kerk naast zijn huis was hij misdienaar. Heiligheid komt niet van boven neer, maar groeit van onderaf: uit een gewoon gezin en een kerk aan een dorpsplein.

Jasna Góra en de Zwarte Madonna

We rijden naar het noorden, naar Czestochowa. Daar staat het klooster Jasna Góra (heldere berg), gesticht in de 14^e eeuw. In het hart van dit klooster hangt de icoon van de Zwarte Madonna, het meest vereerde heiligenbeeld van Polen. Vanuit het hele land komen duizenden Polen hier jaarlijks naartoe: het beeld van de Moeder Gods, die bij hen bleef in de donkerste tijden.

Het gezicht van Maria draagt twee littekens, ooit aangebracht door plundersers in 1452. Ze zijn nooit weggewerkt: een teken dat heiligheid ook verwond kan worden, maar niet vernietigd. Johannes Paulus II keerde hier regelmatig terug, zijn devotie was aan haar gericht: Totus Tuus.

Onze gids vertelt dat tijdens het communisme de pelgrimsroutes een stille daad van verzet waren: wij zijn hier, wij geloven, jullie kunnen ons niet breken.

Auschwitz-Birkenau

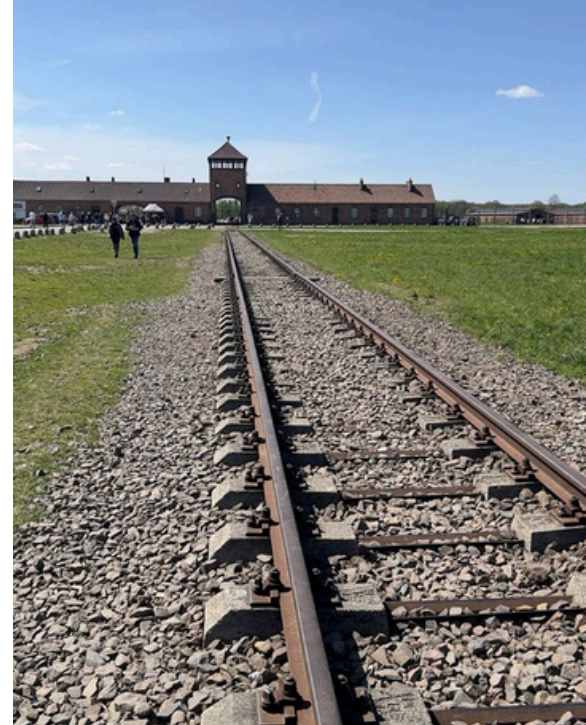
De laatste etappe is de zwaarste. Terwijl de lentezon de wereld in kleur zette kwamen wij aan bij de grauwe ingangspoort met het opschrift 'Arbeit macht Frei'. Dit cynische gebruik van taal zouden wij tegenwoordig 'gaslighting' noemen. In dit kamp werden meer dan een miljoen mensen vermoord. Johannes Paulus II bezocht het op 7 juni 1979 als eerste paus ooit en noemde zichzelf pelgrim. Benedictus XVI, in 2006 de eerste paus uit het land van de daders, sprak uit dat 'hier alleen een geschokt zwijgen past en een innerlijke schreeuw tot God.'

Drie namen gaan door mijn hoofd als we in een groep door het kamp lopen: Maximilian Kolbe, Pools franciscaan priester, daalde in 1941 vrijwillig af in de martelbunker in plaats van een medegevangene. Edith Stein, filosofe en karmelites, werd in 1942 uit een Limburgs klooster weggevoerd en hier vergast. Etty Hillesum, een jonge Joodse schrijfster uit Amsterdam weigerde te haten en noemde zichzelf het denkende hart van de barak. Over haar schrijft Frans Maas dat zij vanuit haar godsrelatie staande weet te blijven in de verwoestingen van de holocaust. Op 30 november 1943 stierf zij hier op 29-jarige leeftijd.

Als je door Auschwitz loopt en je kent deze namen, dan trek je onvermijdelijk de parallel met de kruisweg van Goede Vrijdag. Niet als vergelijking, maar als werkelijkheid. Er is niets glorieus aan dit lijden: het is langzaam, vernederend en eenzaam. Het vallen, het opstaan, het verdergaan. Alle drie ontvluchten zij het lijden niet maar gaan mee. En daarin herken je de Ene die het allemaal heeft doorleefd. In Auschwitz ontmoet je het onbegrijpelijke en die ontmoeting verandert je.

De betekenis van een pelgrimage

Een pelgrimage is meer dan een reis. Wie alleen wil zien, maakt een toeristentocht. Een pelgrim gaat op weg om aangesproken te worden: door plaatsen, door stilte, door God. Krakau spreekt van geloof bewaard in onderdrukking.

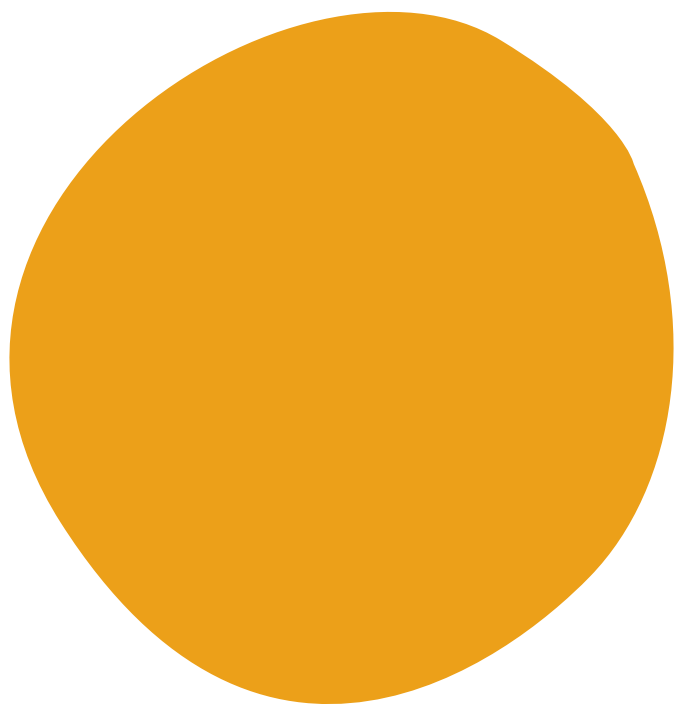

Wadowice van genade verborgen in het gewone.
Jasna Góra van een volk dat bij zijn moeder schuilt
en in haar littekens troost vindt. Auschwitz van de
diepste duisternis en van de levens die haar niet
hebben gewonnen.

Samen vormen deze vier plaatsen een pelgrimsroute
langs het kruis naar de opstanding. Een verhaal van
mensen die weigerden God en menselijkheid te
laten uitdoven. Het thema van de ontmoeting loopt
erdoorheen: met heiligen, met de geschiedenis, met
God en met jezelf. Heb ik hier antwoorden
gevonden? Nee, maar er is iets in mij veranderd. En
in die openheid kan Gods genade binnenkomen, niet
als een triomfantelijk licht, maar als een stille
aanwezigheid die zegt: je bent hier, en ik ben hier
ook.

*“Dit is de overwinning die de wereld overwint: ons
geloof.”*

1 Johannes 5:4 – paus Johannes Paulus II,
Auschwitz-Birkenau, 7 juni 1979

Dankwoord

Het werk van Oudezijds 100 werd in 2025 mogelijk gemaakt met financiële bijdragen van:

Inloop
RCOAK

Adopteer Een Kamer
Hulp Na Onderzoek

Zorgactiviteiten
Stichting R.K. Weldadig Fonds, A.C.C.
Lehmanfonds
Stichting Boschuyzen
Stichting Gereformeerd of
Burgerweeshuis
Fonds Welzijnswerk
Stichting Zonnige Jeugd

Jubileum
Amsterdam 750
Fonds voor Centrum

Exploitatiebijdrage
Kansfonds
Stichting Meijers van Meer
G.J. Brinkfonds
Fred Foundation
Adopteer een kamer
Stichting Vereniging Ondersteuning van
Minvermogenden
Maria Strootfonds
Suppletiefonds Sonnevanck

Doneer nu!

Oudezijds 100 kent geen specifieke doelgroep: iedereen is welkom hier. Dit beperkt de aansluiting bij subsidies en maakt ons afhankelijk van donaties. Iedere donatie helpt, zo is een donatie van €5,- al drie kopjes koffie waard.

